



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci **žalobcu: A., spol. s r.o.**, so sídlom Š., IČO: X., zastúpeného *JUDr. O., advokátkou*, so sídlom N., proti **žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky**, so sídlom Dobrovičova 12, Bratislava, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2476/2006 zo dňa 17.3.2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.9.2009, č. k. 2S 232/2006-43**, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.9.2009, č. k. 2S 232/2006-43 **potvrďuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zo dňa 25.9.2009, č. k. 2S 232/2006-43, zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c), d), e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovaného č. 2476/2006 zo dňa 17.3.2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Označeným rozhodnutím žalovaný nevyhovel odvolaniu žalobcu proti rozhodnutiu Pôdohospodárskej platobnej agentúry Slovenskej republiky v Bratislave č. 500/1707/12949/2005 zo dňa 10.12.2005, ktorým neposkytla žalobcovi podporu na jednotnú platbu na plochu, podporu plodín na ornej pôde a vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti a súčasne ho vylúčila z poskytovania podpory vo výške 709,131,68 Sk, a toto prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Krajský súd zároveň uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 659,93 eura k rukám právnej zástupkyne žalobcu.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že správne orgány nepostupovali v súlade s ust. § 32 ods. 1, § 33 a § 47 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom

konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Z ich rozhodnutí nie je zrejmé, ako sa vysporiadali so žalobcom navrhnutými dôkazmi resp. prečo sa s nimi nezaoberali. Z uvedeného dôvodu potom súd nemohol preskúmať, či zistenie skutkového stavu bolo postačujúce na posúdenie veci. Taktiež poukázal na nedostatočné odôvodnenie správnych rozhodnutí, pretože z nich nevyplýva, akými úvahami sa správny orgán riadil pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhom a námietkami účastníka konania a s jeho vyjadrením k podkladu rozhodnutia. Zastával názor, že správne orgány sú povinné uvedenú vec riešiť aj výkladom jednotlivých ustanovení zákona alebo použitých platných nariadení či smerníc EÚ, pričom má byť správna úvaha vyjadrená tak, aby ju súd mohol preskúmať, a nie dopĺňať vlastnými úvahami. Ide o také porušenie procesných práv, ktoré podľa krajského súdu mohli mať vplyv na zákonnosť vydaných rozhodnutí podľa ust. § 250i ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný navrhujúc, aby ho odvolací súd zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného potvrdí ako vecne správne a súčasne zaviazne žalobcu na znášanie trov konania. Svoje odvolanie žalovaný odôvodnil tým, že sa krajský súd neriadil a zároveň porušil zásadu hospodárnosti, vyjadrenú v ustanovení § 3 ods. 3 správneho poriadku, pretože nové rozhodnutie správneho orgánu by sa zaoberalo v zmysle záverov súdu len širším rozpracovaním odôvodnenia rozhodnutia, pričom samotný enunciat by zostal v pôvodnom znení preto, lebo skutkový stav sa nezmenil, nakoľko bol zistený dostatočne správne. Namietal, že súd nespochybnil závery kontrol, ale zaoberal sa výlučne len procesnou stránkou sporu. Žalovaný bol názoru, že skutkový stav bol zistený dostatočne, o čom svedčia aj zápisy z kontrol na mieste zo dňa 5. a 10.10. 2005 a 23.11.2005, ktoré žalobca podpísal, preto jeho námietky považuje v tomto smere za účelové. Žalovaný tiež nesúhlasil s právnym názorom súdu o výklade jednotlivých ustanovení zákona alebo použitých platných nariadení a smerníc EÚ, nakoľko pracovníci správneho orgánu pri svojom rozhodovaní nemajú podľa jeho názoru právo vykladať ustanovenia zákona a nariadení a smerníc EÚ, ale iba aplikovať a odvolávať sa na ich znenie, čo aj urobili.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie odporcu ako nedôvodné v plnom rozsahu zamietnuť a napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. S dôvodmi rozhodnutia sa žalobca plne stotožnil a uviedol, že nerešpektovanie základných pravidiel konania nemôže byť podľa jeho názoru v prospech zásady hospodárnosti konania, na ktorú vo svojom odvolaní poukazuje žalovaný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu, uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobca podal žiadosť zo dňa 12.5.2005 o priame platby na plochu na rok 2005, ktorú Pôdohospodárska platobná agentúra, regionálne pracovisko Michalovce, prijala dňa 16.5.2005. Touto žiadosťou sa žalobca domáhal poskytnutia jednotnej platby na plochu 592,43 ha a taktiež aj podpory plodín na ornej pôde – obilniny 9,14 ha. Prílohou tejto žiadosti bola deklarácia poľnohospodárskych pozemkov. Krížovými kontrolami na žiadosti bolo správnym orgánom zistené, že žiadaná výmera nesúhlasila so zistenou 254,7 ha pre

SAPS a LFA systémom IACS. Pre POP nesúhlasila deklarovaná výmera 9,14ha s nameranou 6,25 ha. Žalobcovi bolo správnym orgánom zaslané oznámenie o nezrovnalostiach, na ktoré žalobca reagoval a upravil výmery. Kontrola na mieste bola vykonaná dňa 5.10.2005, 10.10.2005 a 23.11.2005. Výsledkom zistení správneho orgánu bolo vydanie rozhodnutia zo dňa 10.12.2005 č. 500/1707/12949/2005, ktorým bolo rozhodnuté o neposkytnutí podpory na jednotnú platbu na plochu a podporu plodín na ornej pôde a vyrovnávací príspevok na znevýhodnené oblasti a súčasne vylúčení z poskytovania podpory a to s poukazom na príslušné nariadenia ES. Žalobca namietal spôsob vykonania kontroly, pričom k veci uviedol, že komisia nezistovala skutočný stav veci, keďže ju zaujímala iba platná nájomná zmluva, a neskúmala, kto práce na prenajatých pozemkoch skutočne vykonal. Na podporu predložil správnemu orgánu výkaz prác za rok 2005. Predmetné rozhodnutie žalovaný na odvolanie žalobcu potvrdil. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutí správnych orgánov dospel k zisteniam, ktoré podrobne uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného, a v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. plne poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že správne konanie je vybudované na určitých procesných zásadách, ktorými je správne konanie ovládané vo všetkých jeho štádiách. Právo účastníka konania aktívne sa zúčastňovať na konaní je premietnuté do zásady aktívnej súčinnosti účastníkov konania, bližšie je táto zásada konkretizovaná v ustanoveniach § 23, § 33, § 53. Jednou z najobvyklejších foriem súčinnosti účastníkov konania so správnym orgánom je vyjadrovanie sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré súvisia so získavaním podkladov pre rozhodnutie. Zisťovanie podkladov pre rozhodnutie je poznávací proces, ktorý smeruje k zisteniu skutočného stavu, a táto činnosť patrí k ťažiskovým činnostiam správneho orgánu. Úplné zistenie podkladov predpokladá vykonanie všetkých dôkazov a šetrení, ktoré majú pre danú vec význam. V odôvodnení rozhodnutia (§ 47 ods. 3 správneho poriadku) musí správny orgán uviesť skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, pred rozhodnutím však musí ešte posúdiť, ako sa vysporiadal s uplatnenými námietkami, prípadne či ešte nevykoná aj ďalšie dôkazy, ak sa takýto postup javí ako vhodný, prípadne nevyhnutný. Správne orgány v danej veci nepostupovali v súlade s uvedenými zásadami a ďalšie nedostatky možno nájsť aj v nedostatočne odôvodnenom rozhodnutí. Z odôvodnenia rozhodnutia musia byť účastníkovi konania známe jednak skutkové okolnosti, z ktorých správny orgán vychádzal, ako i právne posúdenie veci. Medzi nimi musí byť logický vzťah. Pri právnom posúdení nestačí iba odkaz na príslušný právny predpis, ale je žiadúce, aby sa vyložil aj obsah právnej

normy, aby bol účastníkom zrejмый vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Preto názor žalovaného, prezentovaný v odvolaní ohľadne povinnosti iba aplikovať príslušné ustanovenia zákona a odvolávanie sa na ich znenie, nie je správny. Taktiež považuje odvolací súd za predčasné, aby žalovaný vzhľadom na vytknuté nedostatky trval na tom, že skutkový stav bol zistený správne a že aj napriek rozpracovaniu odôvodnenia v naznačenom smere by spelo k nemennému výroku rozhodnutia. Žalovaný prejedikuje svoje rozhodnutie, čo je neprípustné, a zároveň nemožno súhlasiť ani s tým tvrdením, že skutkový stav bol zistený dostatočne a správne, pretože postup správneho orgánu v naznačenom smere môže, hoci nemusí, zistený skutkový stav zmeniť. Zásada hospodárnosti, ktorú mal porušiť (resp. ktorú nemal brať do úvahy) krajský súd, na ktorú žalovaný poukazuje vo svojom odvolaní, je zásadou, uplatňovanou v správnom konaní. Súdny sú v rámci konania ovládané zásadou hospodárnosti, ktorej hlavným cieľom je prejednať vec bez neprimeraných hmotných výdavkov tak na strane súdu ako i účastníkov konania. Uvedené zásady nemožno stotožňovať. Je povinnosťou správneho orgánu rešpektovať zásadu hospodárnosti konania, ktorá v zásade vyjadruje požiadavku, aby správne orgány v konaní použili také prostriedky, ktoré sú jednoduché, účinné, nezvyšujú náklady a vedú k správne rozhodnutiu. Uplatnenie tejto zásady však nesmie byť na úkor kvality rozhodnutia, najmä presného a úplného zistenia skutočného stavu veci. Uvedená námietka sa v kontexte s vyššie uvedeným javí ako nedôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

Správny orgán je viazaný názorom súdu (§ 250j ods. 6 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi nepriznal ich náhradu, keďže trovy právneho zastúpenia v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliť a ďalšie trovy konania ku dňu vyhlásenia rozhodnutia zo spisu nevyplývali (§ 151 ods. 2 O.s.p.), a žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. novembra 2010

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:  
Peter Szimeth